

Poëziepakket 25 (1/4)

Alara Adilow

Alicja Gescinska

Arno Van Vlierberghe

Derek Otte

Esohe Weyden

Gerschwin Bonevacia

Guido Gezelle

Hannah van Binsbergen

Hélène Gelèns

Herlinda Vekemans

Hester Knibbe

J.A. Deelder

Jan Ducheyne

Johan Sebastiaan Stuer

Johanna Pas

Jozef Deleu

Lévi Weemoedt

Lieke Marsman

Mark Boog

Rhea Cecile

Rodaan Al Galidi

Stella Bergsma

Tom Dinneweth

Toon Tellegen

Yannick Moyson

Kwatrijn

Een ochtend van doornen op mijn borst
een perenhuis ligt op een plakje worst
en de te stille liefdesbrief die jij ooit schreef
het spijt me, lief, ik heb er whisky op gemorst.

Alara Adilow

Wolken

Als hun doorschijnend wit met
Op goede dagen, afwisselend roos
En grijs dat naar paars neigt
Wanneer de zomer ten einde loopt

Als hun gewelfde ruggen
Die het zicht op alles en de last van niets
En de verhalen van kinderen dragen die
Theepotten en krekels in hun contouren zien

Als hun stilstaand dansen
Traag en verheven aan het zwerk
Zonder oordeel of doel bewegend
Langs het gewelf van ons bestaan

Als zusjes van de rivier van Heraclitus
Waarin je geen tweemaal kunt stappen
Naar daar vanwaar ze niet meer wederkeren
Wil ik met ze mee verwaaien

's Ochtends?

's Ochtends schreeuw ik.

Een sippe Sodom kijkt barmhartig naar het kiespubliek dat vredig snoozet.

Eindelijk, CEO's!

Natuur, ik weet niet wie je SPOC is maar goed bezig.

Blijf zo doorgaan en je zal zien.

Blakend van managerial courage, verblijf ik.

Met vriendelijke groet, Arno.

Arno Van Vlierberghe
fragment uit '*Ex Daemon*'

ASTRONOMISCH

wat als we ons niet
zouden verhouden
tot de wereld om ons heen
maar tot het universum
in onszelf

Derek Otte

“ik lijm de vleugels van het voorlopige
op mijn schouders, sla ze uit
tot ik mezelf weer ontdek
en de waarde van het zo-even
weer kom te beseffen”

Esohe Weyden

We leven in een pauzestand,
zodat we even op adem kunnen komen.
Misschien is dat wel het mooiste.

We waren het bijna vergeten,
dat de stad heel langzaam
stil kan worden, kan fluisteren:
'Blijf thuis vandaag.'

Gershwin Bonevacia
fragment uit '*Hart voor de stad*'

Weet gij waar de wind geboren,
waar de dauw geboren is?
Weet gij kunstig op te sporen
wat hierbij, hierboven is?
Weet gij wat de sterren zijn, en
wat de zon, de mane? Wat
in de bergen, in de mijnen
ligt, en in de zee bevat?
Weet gij iets klaar uit te leggen
van al't geen me u vragen kan?
Antwoordt dan en wilt mij zeggen:
Dichten... wat is dichten dan?

Guido Gezelle

Feiten over het paradijs

het is omheind.
de weg erheen bespookt door taken.
de dis voorbij, maar ver van veilig:
de tover bijt je in de hielen
iets kleins springt op en neemt zijn ware vorm aan
toorn, gedonder
vroeg of laat vindt de douane je.
alleen de leegste zielen waaien op naar de onsterfelijkheid
jij en ik, Vicinus, en de rest van de heffe
komen er niet in.

Hannah van Binsbergen

een vlak gegomd zandstrand zover
het zoekoog kan reiken zo glad
vergeten te rimpelen, hoe egaal
het begint waar het begint
waar de eerste ribbel wordt
opgeworpen, kijk dan
het begint te
rim
pe
len

Schep met een schelp het water van de zee in een kuil

Onvoorzien aan de zee is de eigenaardigheid
dat gedachten niet in woorden komen
maar in zilte lucht en wind

dat woorden er minder toe doen
dat ze vanzelf wind en adem worden
één als in wuivende haarlokken

liefelijk lokt zo de wind
lonkt zijn adem
wenkt zijn stem

Herlinda Vekemans

Er was eens een mens die begon
met het meten van grond, zeven
stappen deed, zich bukte en met een
stok een streep trok, daarna opnieuw zeven
stappen deed, zich bukte en met een stok
zeven stappen zich bukte, zeven
stappen deed. Zo had hij

lengte te pakken, moest hij
breedte gaan meten, mat hij die
en rekende om.

Wilde van hoogte niet weten
stak zijn schop in de grond.

Hester Knibbe

In de schemer

In de schemer buiten
op een tuinbank gezeten

van de geluidloze vlucht
van de vleermuis omgeven

werkt het gestage knagen
van het geweten

ons méér op de zenuwen
dan binnen

op de bank gelegen met
de televisie aan -

vandaar dat in zo weinig
tuinen banken staan

J.A. Deelder

HORIZON

waar wij vaak
naar wat ver is
turen en staren
om het te begrijpen

is dat wat dicht bij ons
vanzelf spreekt
vaak wat al dat
verre verklaart
zie ons
onaangeroerd
grenzeloos
HIER

Jan Ducheyne

Groei

Een kleine scheur in de meniscus
Bemoeilijkt mijn groei als gymnast
Ik vind het de schuld van de fiscus
Mijn knieën zijn overbelast

Johan Sebastiaan Stuer

Slot

Daar waar opnieuw
het vlakke land begint
daar zijn geen schimmen
Daar zijn de dingen
heel gewoon
alleen maar dingen

Johanna Pas

WOLKEN

wankelt
de taal
op de tong
beklim dan
de trap

naar
de wolken

Jozef Deleu

Wet van Weemoedt

Hoe vlakker
het bestaan

hoe meer
mountainbikes
er de deur uit gaan.

Lévi Weemoedt

Maar de mannen met hun biertjes
op de bankjes aan het water
weten wel beter.
Ze zetten je het paradijs uit
wegens regels, zeggen ze.
Hoe konden regels ooit
een reden zijn?

Lieke Marsman
Fragment uit '*Verzet*'

Kijken naar koffie die doorloopt
maakt dat genoemde koffie
trager doorloopt
en lekkerder wordt.

Zo ongeveer gaat het ook
met andere zaken.
Ik kijk naar je, ik kijk naar mij,
dat is iets heel anders.

Overal zijn in schitterende werking
intrigerende processen,
erop gericht
ons te ontroeren.

TREK

wenk een kleine rietgans
vat haar reis aan

in de ruimte van de kamer
is verbeelding vliegen

berust in het membraan
tussen aarde en veer

koester het zwermen
bezing de utopie

wentel je honk tot vleugels uitslaan
om dan daverend van andere

oorden in jezelf
te nestelen

staar uren naar een ruigpootbuizerd
zijn lichaam bestaat

uit een spanningsveld tussen gracieus
klieven en een zeldzaam nabije spanwijdte

zie je?
enkel een raam is nodig

Poging om weg te gaan

Mus, leer me vliegen,
ik leer je gedichten schrijven.
Leer me een nest bouwen,
ik leer je een uitgeverij vinden.
Geef me jouw veren,
ik geef je mijn jas.
Geef me jouw angst,
ik geef je mijn kat.
Geef me je tak,
ik geef je mijn slaapkamer.
Mus, geef je jouw leven,
ik geef je mijn kooi.

Rodaan Al Galidi

Zien

De oude man die zwaait langs de wegkant
zijn lichaam meedansend alsof het zo'n vrolijke koker is
waar je lucht in blaast naast de benzinepomp
De zwerver gebogen in zijn plaathuis, straathuis
De vrouwen op de fiets met zijspan, de honden, de manke
die God wel zullen zijn
allemaal moet je ze groeten
Je moet groeten
Je moet zien.

Stella Bergsma

wat zou het mooi zijn als mensen
niet vallen voor elkaar maar
dwarrelen

hun tijd nemen om te landen
waar ze horen, of dat nu bij
elkaar is of ergens anders

terwijl de neus van hun schoenen
dagelijks verschuift wat zo zorgvuldig
een plek heeft gezocht

Tom Dinneweth

Kom terug...

‘Kom terug.’

Als ik die woorden eens zó zacht kon zeggen
dat niemand ze kon horen, dat niemand zelfs kon denken
dat ik ze dacht...

en als iemand dan terug zou zeggen
of desnoods alleen maar terug zou denken
op een ochtend:
‘Ja.’

Toon Tellegen

Wanneer het even niet meer gaat
sta dan stil voor een poos
haal adem, met je palm op je borst
tot net zoveel tellen die nodig zijn
om te voelen dat het klopt

Met de hand op het hart beloof ik je
dat je het allemaal even mag ondergaan
tot de zonsopgang je zinderend zin geeft
om te stralen als nooit tevoren

Yannick Moyson